

§ 11. De geistlige Embedsmænd, der ansættes eller forflyttes, efterat denne Lov er traadt i Kraft, tilligemed deres Enker pensioneres efter den almindelige Pensionslov. Til Grund for Pensionens Beregning lægges den fastsatte Løn med Alderstillæg, samt Erstatning for Embedsbolig eller Værdien af den Embedsbolig, der har været dem tillagt, for Præsternes Vedkommende med 300 Rbd. og for de faste Kapellaner med 200 Rbd. De nævnte Embedsmænd ere derhos forpligtede til at fikre deres Hustruer Enkeforsørgelse efter de i den Henseende i Almindelighed gjældende Bestemmelser.

De geistlige Embedsmænd, der ere ansatte i deres sidste Embede for denne Lovs Ikrafttræden, samt disse Embedsmænds Enker pensioneres af Statskassen efter de hidtil gjældende Regler.

De paa Embederne allerede hvilende Pensionsbyrder overtages ved først indtrædende Ledighed i Embedet, efter Naadensaarets Udløb, af Statskassen. I Uvredelsen af de Enkepensioner, der have været fordelte aarlig paa samtlige Kald i et Stift, deltager Staten for de Kalds Vedkommende, for hvilke denne Lov er kommen til Anvendelse.

§ 12.

Det hidtil bestemte Naadensaar finder for hvert enkelt Landsbykalds Vedkommende for sidste Gang Sted ved første Balance, efterat denne Lov er traadt i Kraft.

Hvor Naadensaalet er bortfaldet, skal dog den afgangende Præst eller hans Familie være berettiget til at beholde Brugen af Præstegaardsboligen med Hæve indtil den førstkommande mindst 3 Maanedes efter Balancen indtræffende 1ste Mai eller 1ste Novbr., imod i den Tid at give Eftermanden, men ikke tillige hans Familie, passende Bolig og Underholdning. Saafremt Præstegaardsavlingen ikke er bortforpagtet, er Formanden eller hans Familie fremdeles berettiget til i samme Tidsrum at benytte Præstegaardens Udhus samt at bruge det indavlede Foder og Græsningen paa Præstegaardsjorderne til Kreaturenes Underholdning, imod at beførge Eftermandens Befordring paa Embedsrejser samt udføre alle de forefaldende Markarbejder saavel som de Gaarden paahvilende Kjørseler og Naturalarbejder. Er Præstegaardsavlingen bortforpagtet, tilfalde de Naturalydelser, som Forpagteren maatte have at erlægge, i samme Tidsrum Formanden eller hans Familie; forsaavidt Foder til Heste angaar, dog kun imod at der gives Eftermanden fornøden Befordring til Embedsrejser.

Med Hensyn til Fordelingen af det øvrige Udbytte af Avlingen regnes Aaret fra 1ste Oktober til det følgende Aars 30te September, saaledes at Formanden eller hans Bp. oppebærer saamange Solvte dele, som der er forløbet Maanedes fra den foregaaende 1ste Oktober til Udgangen af den Maaned, i hvilken hans Afgang fra Embedet har fundet Sted; Eftermanden oppebærer saa mange Solvte dele, som der er forløbet Maanedes fra den første Maanedsdag efter hans Kaldelse til den næstfølgende 30te September. For Mellemtiden tilfalder Indtægten Statskassen. Straa og Gjødning, som haves i Behold, naar Eftermanden tiltræder Præstegaarden, tilfalder ham uden Bederlag. Udgifter til Saajød og de Avlingen vedkommende Skatter og Afgifter, saavel som den Godtgjørelse, der efter Billighed maatte tilkomme Formanden eller hans Familie, eller Eftermanden for udførte Markarbejder, fradrages Udbyttet forinden dets Deling. Hvor Præstegaardsavlingen er bortforpagtet, deles Afgiften i Overensstemmelse med den anførte Regel.

Med Hensyn til Embedets andre Indtægter foregaar Delingen efter samme Grundsatning, saaledes at de, uden Hensyn til Forfaldsdagen, tilfalde Formanden eller hans Bp. forsaavidt de vedkomme Tidsrummet indtil Udgangen af den Maaned, i hvilken hans Afgang har fundet Sted, at Eftermanden oppebærer de fra den første Maanedsdag efter hans Kaldelse løbende Indtægter, og at de for Mellemtiden løbende Indtægter tilfalde Statskassen. Tiendes